

रिखादिश्रुतेः इन्द्रियाणामभावे शरीरचलनाभावात् काणोऽहं वधिराऽहं इत्याद्यनुभवाच्च इन्द्रियाण्यात्मेति वदति ॥ ३ ॥ अन्यन्तु चार्वाकः अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमय इत्यादिश्रुतेः प्राणाभावे इन्द्रियचलनायोगात् अहमश्रुत्यावानहं पिपासावान् इत्याद्यनुभवाच्च प्राण आत्मेति वदति ॥ ४ ॥ इतरस्तु चार्वाकः अन्योऽन्तर आत्मा मनोमय इत्यादिश्रुतेः मनसि सुप्ते प्राणादेरभावात् अहं सङ्कल्पवानहं विकल्पवानित्याद्यनुभवाच्च मन आत्मेति वदति ॥ ५ ॥ बौद्धस्तु अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमय इत्यादिश्रुतेः कर्तुरभावे करणस्य शक्त्यभावात् अहं कर्त्ताहं भोक्ता इत्याद्यनुभवाच्च बुद्धिरात्मेति वदति ॥ ६ ॥ प्राभाकरतार्किकौ तु अन्योऽन्तर आत्मा आनन्दमय इत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ बुद्धादीनामज्ञाने लयदर्शनात् अहमज्ञोऽहं ज्ञानीत्याद्यनुभवाच्च अज्ञानमात्मेति वदतः ॥ ७ ॥ भट्टस्तु प्रज्ञानघन एवानन्दमय आत्मेत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ प्रकाशप्रकाशसद्भावात् मामहं न जानामि इत्याद्यनुभवाच्च अज्ञानोपहितं चैतन्यमात्मेति वदति ॥ ८ ॥ अपरबौद्धः अखदेवेदमय आसीदित्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ सर्वभावादहं सुप्तः सुषुप्तौ नासमित्युक्तस्य स्वाभावपरामर्शविषयानुभवाच्च शून्यमात्मेति वदति ॥ ९ ॥ एतेषां पुत्रादीनां शून्यपर्यन्तानामनात्मत्वमुच्यते । एतैरतिप्राक्तावादिवादभिज्ञेभ्यः श्रुतियुक्तानुभवाभावेऽप्यपूर्वपूर्वोक्तश्रुतियुक्तानुभवाभासानामुत्तरोत्तरश्रुतियुक्तानुभवाभासैरात्मत्वाधदर्शनात् पुत्रादीनामनात्मत्वं स्पष्टमेवेति ॥ * ॥ किञ्च प्रत्यक्षलोकोऽप्युच्यते प्राणोऽमना अकर्त्ता चैतन्यं चिन्मात्रं सदित्यादिप्रबलश्रुतिविरोधात् अस्य पुत्रादिशून्यपर्यन्तस्य जडस्य चैतन्यभास्यत्वेन घटादिवदनित्यत्वात् अहं ब्रह्मेति विद्वदनुभवप्राबल्याच्च तत्तच्छ्रुतियुक्तानुभवाभासानां बाधितत्वादपि पुत्रादिशून्यपर्यन्तमखिलमनामेव । अतस्तत्तद्भासकं नित्यशुद्धबुद्धसुखसत्यस्वभावं प्रत्यक्षैतन्येनेवात्मतत्त्वमिति वेदान्तविद्वदनुभवः । इति वेदान्तसारः (५०—५८) ।

आत्मदर्शः, पुं, (आत्मन् + दृश् + घः ।) दर्पणं । इति हेमचन्द्रः । (यथा रघुवंशे । “निश्वासवाप्यापगमात्प्रपन्नः । प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः” ।)

आत्मनीनं, त्रि, (आत्मन् + खः ।) आत्मने हितं । इति आकरणां । पश्यां । इति राजनिर्घण्टः ॥ (“भजनिरुतिमात्मनीनाम्” । इति प्रबोधचन्द्रोदयः ।)

आत्मनीनः, पुं, (आत्मन् + खः ।) सुतः । श्यालकः । प्राणाधारः । विदूषकः । इत्यमरः ॥

आत्मबन्धुः, पुं, (आत्मनः + बन्धुः ।) घट्टीतत्पुरुषः । यदुक्तं “आत्ममाह्वस्यः पुत्रा आत्मापितृव्यसुः सुताः । आत्ममातुलपुत्राश्च विज्ञेया आत्मबान्धवाः” ।) पितृव्यपुत्रः । मातुलपुत्रः । माह्व्यपुत्रः । इति स्मृतिः ॥

आत्मवीरः, पुं, (आत्म वीर इव यस्य ।) प्राणवान् ।

श्यालकः । विदूषकः । इति मेदिनी ॥
आत्मभूः, पुं, (आत्मन् + भू + क्तिप् ।) ब्रह्मा । कामदेवः । इत्यमरः ॥ विष्णुः । शिवः । इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा रघुवंशे १० । २० ।

“सर्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोनित्वमात्मभूः” ।)

आत्ममूली, स्त्री, (आत्मन् + मूल + डीप् ।) दुरालभाशक्तः । इति शब्दमाला ॥ (दुरालभाशब्देऽस्याविशेषोच्यते ।)

आत्मम्भरिः, त्रि, (आत्मानं विभर्त्तति, आत्मन् + भृ + इन् + मुन् ।) आत्मोदरमात्रभरणकर्त्ता । तत्पर्यायः । कुत्तिम्भरि २ खोदरपूरकः ३ । इत्यमरः ॥ (आद्यूनः, परार्थवैमुख्येन स्वार्थसाधनपरः । यथा भट्टिकाथे । “आत्मम्भरिस्त्वं पिश्रितैर्नराणां” । यथा हितोपदेशे ।

“शिरैरप्यविशेषञ्च उग्रश्च कृतनाशकः ।

त्यज्यते किं पुनर्नामैः पलाय्यात्मम्भरिर्नरः” ॥)

आत्मयोनिः, पुं, (आत्मेव योनिरुपादानकारणमस्य बज्रोद्भिः ।) ब्रह्मा । विष्णुः । शिवः । कामदेवः । इति मेदिनीशब्दरत्नावली (यथा कुमारः ३ । ७० ।

“ददृशं चक्रीकृतचारुपापं

प्रहर्तुमश्रुयतमात्मयोनिं” ॥)

आत्मरत्ना, स्त्री, महेन्द्रवारणीरत्नः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (आत्मशरीररत्नां ।)

आत्मशल्या, स्त्री, श्रुतावरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

आत्मज्ञाघा, स्त्री, (आत्मनः ज्ञाघा ।) आत्मगर्वः । स्त्रीयप्रशंसा ।

आत्महत्या, स्त्री, (आत्मनः हत्या ।) आत्मघातः । स्वघातः ॥

आत्महा, [न्] पुं, (आत्मन् + हन् + क्तिप् ।) देवजः । इति शब्दरत्नावली ॥ आत्मघाती । “उदेहमाद्यं सुलभं सुदुर्लभं सर्वं सुकल्पं गुरुकर्मधारं । मया-लुक्कृतेन नभस्तेरितं एमान् भवाञ्चि न तरेत् स आत्महा” ॥ इति श्रीभागवतं । (अपरञ्च यथा, “लब्धा कथञ्चित् नरजन्म दुर्लभं तत्रापि पुंस्त्वं श्रुतिपारदर्शनं । यन्वात्मसुप्ते न यतेत मूढधीः स आत्महा खं विनिहन्त्यसङ्गहात्” ॥)

आत्मा, [न्] पुं, (अतति सन्ततभावेन जाग्रदादिसर्वभावस्थाय अनुवर्त्तते, अत सातत्वगमने + मनिष् ।) यत्नः । धृतिः । बुद्धिः । स्वभावः । ब्रह्मा । देहः । इत्यमरः ॥ मनः । इति मेदिनी ॥ परव्यावर्त्तनं । इति धरणी ॥ पुत्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ जीवः । अर्कः । उताशनः । वायुः । इति हेमचन्द्रः ॥

(“आत्मज्ञः करणैर्योगात् ज्ञानं तस्य प्रवर्त्तते” ।

“अत्यक्तमात्मा क्षेत्रज्ञः शाश्वतो विशुद्धयः” ।

“चेतवान् यतश्चात्मा ततः कर्त्ता निवृत्तते” ।

“देही सर्वगतो ह्यात्मा खेखे संस्पृशनेन्द्रिये ।

सर्व्याः सर्वान्द्रियस्थास्तु नात्मातो वेत्ति वेदनाः” ॥

“विभुत्वमतश्वास्य यस्मात् सर्वगतो महान् ।

मनसश्च समाधानात् पश्यतात्मा तिरस्कृत” ॥

“आदिर्नास्वात्मनः क्षेत्रपारम्यर्थमनादिक” ।

“स सर्वगः सर्वशरीरभृच्च,

स विश्वकर्मा स च विश्वरूपः ।

स चेतनाधातुरतीन्द्रियश्च,

स नित्ययुक् सानुशयः स एव ॥

रसात्ममातापितृसम्भवानि,

भूतानि विद्यादृश घट च देहे ।

चत्वारि तच्चात्मनि संश्रितानि,

स्थितस्तथात्मा च चतुर्धु तेषु ॥

भूतानि मातापितृसम्भवानि,

रजश्च शुक्रश्च वदन्ति गर्भे ।

आप्याश्रिते शुक्रमसृक् सुभूतै-

र्यैस्तानि भूतानि रसोद्भवानि ॥

भूतानि चत्वारि तु कर्मजानि,

यान्यात्मजीनानि विश्रन्ति गर्भे ।

सवीजधर्माङ्गपरापराणि,

देहान्तराण्यात्मनि याति याति ॥

रूपादिरूपप्रभवः प्रसिद्धः,

कर्मात्मकानां भनसो मनस्तः ।

भवन्ति यत्वाकृतिबुद्धिभेदाः

रजस्तमस्तत्र च कर्महेतुः ॥

अतीन्द्रियैस्तैरतिस्वरूपै-

रात्मा कदाचिन्न विद्युत्स्वरूपः ।

न कर्मणा नैव मनोमतिभ्यां

न चाप्यहङ्कारविकारदोषैः” ॥

इति चरकः ॥

“यदा यदात्माकृतिमानयं भवे-

त्तदा मनस्तत्त्वधितिलुतीन्द्रियं ।

ततो मनोऽधिष्ठितमिन्द्रियं घटे-

प्रवर्त्तते संश्रयबुद्धिरुभवे” ॥

इति वैद्यकवादार्थदर्पणं ॥

आत्माधीनः, पुं, (आत्मनोऽधीनः ।) पुत्रः । प्राणा-

धारः । श्यालकः । विदूषकः । इति हेमचन्द्रः ॥

आत्माशी, [न्] पुं, (आत्मन् + आश + शिन् ।)

मत्स्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आत्माश्रयः, पुं, (आत्मा आश्रये यस्य सः ।) तर्क-

विशेषः । तस्य लक्षणं । सापेक्षापादकप्रसङ्गत्वं ।

अपेक्षा च ज्ञातौ उत्पत्तौ स्थितौ च यांज्ञा ।

तच्चाया यथा । एतद्वृत्तज्ञानं यद्येतद्वृत्तज्ञानजन्यं

स्यात् एतद्वृत्तज्ञानमिदं स्यात् । द्वितीया तु घटो-

ऽयं यद्येतद्वृत्तजनकः स्यात् एतद्वृत्तमिदं स्यात् ।

तृतीया च अयं घटो यद्येतद्वृत्तवृत्तिः स्यात्

तथात्वेनोपलभ्येत इति ॥

आत्मीयः, त्रि, (आत्मन् + खः ।) स्वकीयः । अन्त-

रङ्गः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रघुवंशे ।

“प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः” ।

कुमारसम्भवे । २ । १६ ॥

“किमिदं द्युतिमात्मीयां न विभति यथा पुरा” ॥)

आत्मीद्ववा, स्त्री, (आत्मनः उद्भवो यस्याः सा ।)

माषपर्णी । इति राजनिर्घण्टः । कन्या । पुत्रे, पुं ॥

(माषपर्णीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञातव्यः ।)

आत्रेयः, पुं, (अत्रेयपत्यं एमान् । अत्रि + ङक् ।)

अत्रिसुनिपुतः । स च दत्तः । दुर्वासः । चन्द्रश्च ।